

bedringer. Det har været nødvendigt, fordi Livsvilkaarene ere blevne dyrere i den Tid, og de private Lønninger have højnet sig med 50 pCt. eller mere. Det er da selvfølgelig, at ogsaa Embedsmands- og Bestillingsmands-Lønningerne maa forhøjes, hvilket er sket. I Motiverne er nævnt en hel Del, og da jeg forelagde Lovforslaget, nævnte jeg andre Eksempler paa saadanne Forhøjelser. Der maa Sammenligningen træffes, men der kan ikke foretages en Sammenligning med Centraladministrationens Embedsmænd, hvis Lønningsvilkaar ogsaa bør forhøjes. Dette erkender jo Finansministeren, han har kun udtalt sig om, at i denne Samling kan det ikke ske. En saadan Sammenligning er altsaa ikke holdbar.

Men den er heller ikke holdbar af en anden Grund, nemlig fordi Centraladministrationens Embedsmænd have helt andre Arbejdsvilkaar og helt andre Lønningsmaader, end der her kan være Tale om. Naar man siger, at en juridisk Kandidat bliver ansat som Assistent i en forholdsvis sen Alder, og at han først i en endnu højere Alder bliver Fuldmægtig og ikke kan blive Kontorchef før i 50 Aars Alderen eller saa, maa det indrømmes, at dette ganske vist ikke er gunstige Vilkaar, men man maa huske paa, at Assisterne i Centraladministrationen er en stor Del samtidig ere ansatte paa Sagførerkontorer og andetsteds rundt omkring i Byen. Man kan indvende, at det ikke er heldigt. Jeg tror, der kan anføres meget for, at man skulde ind paa en anden Ansættelsesmaade, men der kan ogsaa anføres adskilligt til Fordel for den Maade, vi nu have. Men man kan ikke uden videre anstille en Sammenligning mellem Premierløjtnanterne og Assisterne i Ministerierne. Disse have endelig ogsaa Adgang til at avancere og til stadig at avancere, men en stor Del af Officererne falder for Aldersgrænsen, hvad Centraladministrationens Embedsmænd ikke gøre. Denne Aldersgrænse rammer ganske vist ikke de unge Mennesker, men den rammer paa et Tidspunkt af deres Liv, da de ere fuldt arbejdsdygtige i det private Liv, og de kunde være blevne i deres Stilling, hvis de havde været privat ansatte, og det samme vilde være Tilfældet i Centraladministrationen.

Endvidere er der anstillet Sammenligning med Lærernes Lønninger, men heller ikke denne Sammenligning synes jeg i Virkeligheden kan anføres imod de her foreslaaede Lønninger. Naar man vil

sammenligne Løjtnantslønningerne med Lærerlønningerne, kan det ikke nytte, at man tager Lærerne ude paa Landet, thi de leve ikke under samme Vilkaar som Officererne i Garnisonsbyerne. Saa maa man tage de Lærere, som bo i Garnisonsbyerne og altsaa leve under lignende Vilkaar som de Officerer, der her er Tale om. Men i Garnisonsbyerne have Lærerne ifølge Skoleloven den højeste Lønningsskala, og Lønningerne begynde der, saa vidt jeg erindrer — jeg har ikke set det efter i dette Øjeblik — med 1,000 Kr. stigende til 2,400 Kr. Jeg synes derfor ikke, at der herfra er noget at anføre imod de til Premierløjtnanterne foreslaaede Lønninger. Hvis man vil sige: Ja, men Premierløjtnanterne kunne jo stige til Kaptajner, vil jeg dertil svare, at dygtige Lærere kunne stige til Overlærere, og saa kan Lønningen stige til 3,600 Kr., hvilket er det samme som Kaptajnslønningen. Og saa have de ikke nogen Aldersgrænse at frygte for.

Det ærede Medlem for Assens sagde, at det vilde være forkert af Tinget nu at foregribe — at præjudicere, som han sagde — den Lønningsreform, som vil komme, og at det var Forsvarskommissionens Mening, han der udtalte. Men saa burde Forsvarskommissionen virkelig have skrevet det, for det staar ikke i den Skrivelse, Forsvarskommissionen har afsendt til mig (Afbrydelse). Nej, det staar der ikke. Det, der staar, er, at Kommissionen har intet foretaget, som kan foregribe, hvad her foreslaas, og Spørgsmaalet, om man skal skride til en saadan Lønningsforbedring, maa Administrationen og Lovgivningsmagten afgøre. Der staar ikke med et Ord nævnt noget om, at Forsvarskommissionen mener, at det er uheldigt at gaa til en Lønningsforbedring, uden at der fremkommer en samlet Reform. Hvis det har været Forsvarskommissionens Mening, har Kommissionen været højst uheldig med at affatte sin Skrivelse. Men jeg tror ikke, det har været Forsvarskommissionens Mening. I alt Fald have de Medlemmer af Forsvarskommissionen, som have haft Ordet her i denne Sag, jo ikke været enige om, at det var Meningen. Det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds (Anders Nielsen) har haft en anden Mening end den, det ærede Medlem for Assens fremsatte.

Det ærede Medlem for Assens vilde ligesom give det Udseende af, at naar vi vedtøge disse Lønninger, kom vi ind i de samme Vanskeligheder, som vi vare komne